

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 19 Φεβρουαρίου 1884

Ἀριθ. 75 + 140

Κύριε Δήμαρχε.

Οἱ δημοτικοὶ σου σύμβουλοι λέν πῶς φταίς σὺ, διότι, ἐνῶ σούδωκαν τὸν προϋπολογισμό, τίποτα δὲν ἔκανες, καὶ βρίσκεις προφάσεις ἀναβολῶν ἐπὶ ἀναβολῶν, γιὰ τὴν ἐπιχείρησι κάθε δημοτικοῦ ἔργου· οἱ δικοὶ σου πάλι φίλοι λένε, πῶς ἔλα τὰ στραβά καρτέλια τὰ κάνει τὸ δημοτικὸ συμβούλιον, γιὰτὶ σουχεῖ δεμένα τὰ χέρια καὶ δὲν μπορεῖς νὰ ἐνεργήσης τίποτα ἐλεύθερα.

Ἀπὸ ὅλοι αὐτὴ τὴν γκρίνια ἔμεῖς ἕνα μονάχα καταλαβαίνομε, πῶς μᾶς κοροϊδεύετε, καὶ σὺ ὁ δήμαρχος, καὶ οἱ δημοτικὴ σύμβουλοι μᾶς.

Θὰ ἔρθῃ ὅμως πάλι ἐποχὴ νὰ τὰ ξεδιαλύνωμε καὶ ξεκαθαρίσωμε τὴν ἴρα ἀπὸ τὸ σιτάρι. Τώρα εἶναι ἡ ἀράδα σας, καὶ μᾶς κάνετε ὅπως θέλετε, ἀλλὰ θὰ ἔρθῃ καὶ ἡ ἀράδα μας, ποῦ ὅταν θὰ μᾶς φιλάτε τῆς κατουρημένους ποδιαῖς μας, θὰ σὰς λέμε καὶ μεῖς κυτταζόντες τὸ ταβάνι.

— Μείνατε ἡσυχοί, καὶ θὰ ἦσθε πρῶτοι ἀπὸ τὰ μαῦρα.

Γιὰ τὰ κρασὰ

τοῦ κύρ Γιάννη Ζασιμᾶ, ποῦ δίνει 100 χιλιάδες δραχμαῖς σ' ὅποιον ἀνακαλύψει πῶς εἶναι φτειασμένα, τὸ γράψαμε, ὥστε, σὺ, κύριε Λουριώτη, ποῦ μᾶς λές νὰ ξαναγράψωμε πάλι, ποῦ λέμε μ' ἕνα λόγο ὅτι τώρα, οὐ ξαναμπαῖραουῦλσεν. Τί, σκοινὶ γαῖτάνι θὰ πάρωμε τὰ κρασὰ τὰ Κεφαλλονήτικα; Θάρθῃς λές, νὰ τὰ ἐπιθεωρήσης. Ἐλα, ἐπιθεωρήσέ τα καὶ τότε τὰ ξαναλέμε. Ἄμ δά.

Ἄλλος

πάλι μοῦ γράφει νὰ γράψω γιὰ τὸ λαχεῖο τοῦ βραχιολιοῦ, τί γίνεται; Μὰ τὰ γράψαμε. Σὲ δεκαπέντε μέραις λείει πῶς θὰ τὸ βγάλῃ.

Μπὰ ποῦ νὰ πάρῃ ὁ διάολος τὸν πατέρα μου, κοντεύω νὰ βρῶ τὸν μπελᾶ μου καὶ μὲ ξένες ἐννοιαῖς, ὅπως καὶ τὸν βρῆκα.

Κύρ Διευθυντή

τῆς Ἀστρονομίας, νὰ, πάλι παράπονα ἔχομε.

Στὴ μπιραρία ποῦ εἶναι στὸ δρόμο τοῦ Ψυρροῦ καὶ ὀνομάζεται *Καλλονὴ*, ὡς καθὼς καὶ στὴν *Ἐλλίς*, βγαίνουν οἱ μπιραδόρκοι δῶ καὶ ἀχρειολογοῦν, καὶ δὲν μποροῦν ἢ γειτόνισ-

σεσ ν' ἀνοίξουν παραθύρι, καὶ κοντὰ σ' αὐτὸ, γιὰ γούστο, βγαίνουν καὶ περιχοῦν ἐξεπίτηδες τοὺς διαβάταις.

Θὰ μαζευτοῦν, λένε, ὅλοι οἱ γαίτες, καὶ θὰ ἔρθουν νὰ ξεσχίσουν τὰ ρούχα τους μπροστά σου· τί ἐλθεῖνότης εἶναι αὐτὴ πάλι; Ἀποῦ δὲν μποροῦμε, τάχα μας, νὰ κλείσωμε τῆς μπιραρίας ποῦ ἔχουν γυναίκες μέσα, τὸ ἐλάχιστο δὲν μποροῦμε νὰ φέρωμε καὶ ἕνα περιορισμὸ;

Τώρα, καὶ σεῖς, καυμέναις μπιραδόρκοις, τί διάολος μπῆκε μέσα σας καὶ δὲν καθόσαστε ἡσυχά; Κάνετε ὅ,τι κάνετε μέσα στῆς μπιραρίας σας, μὰ μὴ θέλετε καὶ νὰ ἐνοχλάτε τῆς γειτονεῖαις. Τὸ ἐλάχιστο, ἀποῦ λίτε πῶς μ' ἀγκυπᾶτε, χωρὶς νὰ σὰς γνωρίζω, δὲν μοῦ κάνετε τὴν χέρι νὰ κάνετε καὶ λίγο τῆς φρόνιμας. Κρίμα στὴν ὑπόληψι ποῦ σὰς εἶχα. Φρόνιμα, ποῦ νὰ χαροῖτε τῆς ἀσπραις ποδιαῖς σας.

Πές, ἀδερφε

Παλιάνθρωπε, αὐτῆς τῆς Βασιλικῆς τῆς ἄμορφας, ποῦ λύσσαξε προχτὲς τὸ βράδυ τοῦ Σάββατου μὲ τοὺς φοιτευτὰς νὰ συμμαζευτῇ, γιὰτὶ κοντὰ σ' αὐτὴ, ξελογιάστηκαν καὶ τ' ἄλλα κορίτσα τῆς γειτονεῖας μου ἀπὸ τῆς ἐργολαβίας καὶ γι' αὐτὸ σου ἔγραψαν νὰ βῆνῃ ὁ δήμαρχος φανάρι στὸ δρόμο τοῦ Σίνα, γιὰ νὰ βλέπουν τοὺς ἐργολάβους τους. Ἐμένα δὲν με μέλει, μποροῦν τὰ κορίτσα νὰ κάνουν ἐργολαβία ὅσο θέλουν, ἀλλὰ δὲν θέλω καὶ νὰ μοῦ χαλοῦν τὴν ἡσυχία, γιὰτὶ ἀνθρώπος εἶμαι κ' ἐγώ.

Σημ. *Παλιανθρ.* Δὲν εἶχες καὶ σὺ τίποτα ἄλλο ἄξιο λόγου νὰ μᾶς γράψης, καὶ μᾶς ἔγραψες αὐταῖς τῆς ἀνοησίας σας· κατάντησαν νὰ ὀνομάζον κάθε σατυρικὴ ἐφημερίδα τῆς Ἀθήνας πορνογραφικὴ. Ὅπως, κύριοι, ἕνας τεχνίτης ἐπιθυμᾷ νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸ μαγαζὶ του καλὸ πρᾶγμα, γιὰ νὰ τὸν ἐκτιμᾷ ὁ κόσμος, ἔτσι καὶ κάθε ἐφημεριδογράφος τίμιος θέλει νὰ γράφῃ μέσα στὴ πατσαβούρα του πρᾶγματα ποῦ νὰ τοῦ δίνουν ὑπόληψι, καὶ ὄχι ποιὰ κάνει ἐργολαβία, καὶ τὸ νὰ μὴ περάσης ἀπὸ κεῖ ποῦ ξέρεις, γιὰτὶ θὰ σὲ περιχύσουν, θὰ σὲ δειροῦν καὶ τὰ τοιοῦτα. Μπορεῖ σεῖς μ' αὐτὰ ποῦ γράφετε νὰ θέλετε νὰ κάνετε, τὸ κέρι σας, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κέρι σας μπορεῖτε νὰ τὸ κάτετε βγάζοντας δικὴ σας ἐφημερίδα καὶ τότε κουβεντιάζομε ποῦ θὰ πᾶτε νὰ σταθῆτε. Πολὺ θὰ σὰς παρακαλέσω, ἄλλοτε τέτοιαις ἀνοησίαις νὰ μὴ μοῦ γράψετε, γιὰτὶ κ' ἐγὼ ζημιώνομαι καὶ σεῖς τίποτα δὲν κερδεύετε. Αὐτὰ εἶναι μασκαζαλίκια, καὶ πρέπει νὰ μάθωμε νὰ ἤμαστε ἡθι-

κοί' αλλοίμονο αν καταντήσωμε να βάλωμε στ'ήν εφημερίδα...
δ ένας την κόρη του άλλου, και ο άλλος την αδερφή του άλλου...

Όποιος

στρατιώτης πήρε από τον κατ'άδικο του Μαντρεσέ ένα τάλ-
λαρο, ήγουν από τον Σπύρο Ντελή, για να του πάρη τουμπέκι...

Εκείνος

δ υπηρέτης του δούλου του δούλευε, όπως λέει, στον Περαία
στό καφενετό, όπου εύρισκεται πλησίον του Πατρικίου από το...

Θα σε βάνω στην Παληάνθρωπο.

Χωρίς όμως να ρωτάτε και αν τα βάζη ούλα ο Παληάν-
θρωπος και πρό πάντων τ' άδικα. Δεν σ'α λέω, κάμμια φορά...

Απ' την Πάτρα.

Κείνα που γράφεις για το νοσοκομείο μας, άλλα σου γρά-
ψαμε και άλλα έγραψες: ή πλακέτα είναι στον άγιο Γιώργη...

Μιά πού

αλλάζει τους πεθαμένους Ε. Ν. Π, πήγε, λέει, ν' αλλάξη τή
συχωρεμένη Μ. Α. Π. και τής έκλεψε τα σκουλαρίκια και...

Όσο για την κλεφτρίνα, την συχωρώ αλλά ή μακαρίτισσα
τί ήθελε άρρώστη γυναίκα να φορή σκουλαρίκια, αφού τόρκα...

Άς ήναι μ' όλον τούτοις κι αυτό είναι ένα καλό μάθημα
άξιο για να γείνη μία συμβουλή κάθε μέρα, που να λέρ.

Προσέχετε όσοι σ'α πεθαίνουν, (όζω από σ'α), συγγενείς να
βγάζετε ό,τι έχουν πολύτιμο πράγμα άπάνω τους και ύστερα...

Ένας

μούστειλε από την Πόλι να τυπώσω για φρέσκο, φαίνεται, Ένα
παμπάλαιο ποίημα του Λασκράτου ή Πλάσι που το ξέρουν...

Απ' την Άνδρο.

Πρὲς, μασκαρέχ, και συ δήμαρχε του Γαύριου, τί σου έκανε
βρέ το σχολείο που έσύστησε ο βουλιαχτής Άργυρούπουλος...

Κύριε ύπουργέ επί τής άπαιδεύτου παιδείας για ζέτασε,
παρακαλούμε, καλά πώς είναι αυτή ή ύπόθεσις, και μην άκω;

Στής

δωδεκα Φεβρουαρίου του μηνός τούτου και στής έντεκα ή
ώρα ήρθε ένας κλητήρας στα πιθαράδικα άπο ένα γάμο που...

Α. Λαμπρόπουλος

Απάντησις του κύριε διευθυντή τής Άστυνομίας. Αυτά είναι
μικροδουλειάσις έπεσε να σε π'αν σε κένενα τμήμα, για να...

Σημ. Παληανθρ. Αυτό λέγεται ελληνική δικαιοσύνη.

Κυρίες

δασκάλας και διευθύντριας του σχολείου τής Άμερικής και
τής Χιλ, ως καθώς και σεϊκυρά δασκάλας, μάθετε, ότι μου...

Είσαστε όμως να πούμε και λίγο την αλήθεια και ντιπ ά-
φιλότιμας, γιατί αφού κάνετε τόσα και τόσα, χαθ'α να μου...

Από τους Παζούδς

μας γράφουν να γράψωμε, πώς όσα γράψωμε για τον νομομη-
χανικό Έσλεν είναι ψέμματα, και ότι είναι αλήθεια πώς εί-

Πάει καλά, αφού καταντήσαμε σήμερα να θέλωμε να λέμε
πώς ή αλήθειαις είναι ψέμματα, ψέμματα είναι κι αυτό, και...

Λοιπόν

Είναι ψέμματα πώς οι φουκαράδες μηχανικοί, εργοδηγοί
και λοιποί μηχανικοί του μηχανικού, ενώ τους φορτώνει το...

Και αυτά τα ψέμματα είναι αλήθεια.
Άλήθεια ναι τα ψέμματα, αλήθεια κι ή αλήθεια,
και μόνο είναι ψέμματα όσα ναι παραμύθια.

Δώρον αντίδωρον.

Ο γνωστός μας πλέον γεροξεκουτιάρης γουρουνόδικης τής
Λίμνης, είπε σ' έναν κουτσουμπολοχωριάτη, που είχε δικαιο...

Απ' αυτή την ευγενική πράξι του χωριάτη δεν ξέρωμε κατά
πόσο έμεινε ευχαριστημένος ο γουρουνόδικης, αλλά ο χωριά-

Αυτό λέγεται δικαιοσύνη ελληνική χωριάτικη.

Κύριε συντάχτη.

Σ' όλο τον κόσμο οι σιδηρόδρομοι έγιναν και γίνονται για
να προσφέρουν εις τής χώραις εύκολιαις και ώφέλιαις. Έδώ...

Είναι αλήθεια, πώς μια φορά έπεσε όζω ο σιδηρόδρομος από
πέτρας που μπορεί και από προμελέτη να είχαν βαλμέναις,

Αυτοί οι κερατάδες που κάνουν τον σιδηρόδρομο, για να
κερδίσουν κάμποσα μελλεούνια, τον φτειάσαν στενότερο από...

Και για μαρτυρία, σ'α φέρνω και τον βασιλέα που τον έ-
πισείφτηκε τόρκα τελευταία και τον ζέτασε με μεγάλη προ-

Καλά όλα, αλλά είναι στενός ο δρόμος.

Τότε ένας από τους διευθυντάς έκανε ανάπτυξι στον βα-
σιλέα τα προτερήματα του στενού σιδηρόδρομου σε ζένη...

Ό,τι θέλετε πείστε, ο σιδηρόδρομος αυτός είναι
στενός.

Και έφυγε. Τί έγραψαν την άλλη μέρα ή εφημερίδες;
Ότι ο βασιλέας εξέφρασε τα ευχαριστήριά του στον διευ-

Σημ. Παληανθρ. Για το φάρδος και το στενός των σιδη-
ροδρόμων έγινε τόσος λόγος στη βουλή, ώστε μετς δεν έχομε...

Νά και ένα

μικρούτακο μασκαράλικο. Ο κυβερνήτης τής άτμοτελωνίδας
Κέρκυρας, που βρίσκεται στο Βόλο, ήθελε, λέει, να ανοικτή στο...

Δεν λές αυτόνου του ύπουργού των Ναυτικών αυτόν τον
καπετάν τής Κέρκυρας, τί μαζ τον έστειλε δώ, για να γυρίξη...

Σημ. Παληανθρ. Και τί ανάγκη έχει να πάη στη Κέρκυρα,
αφού βρίσκεται μέσα στη Κέρκυρα. Πρέπει να ήστε πάλι...

Απ' τα Φιλιππά.

Εγώ είμωνα στον Περαία και στής 29 Γεναρίου πήγα
στο τηλεγραφείο του Περαία έδωσα ένα τηλεγράφημά μου...

Πάμε στο τηλεγραφείο και ρωτούμε και μαζ λέει ο τηλε-
γραφητής πώς από ξεχαμάρα δεν δούηκε, και έτσι έγραψε και...

Σημ. Παληανθρ. Είναι και κάτι χειρότερα Να ζετασ'α
καλά αυτό το κλέψιμο του τηλεγραφήματός σου, και έτσι...

νης θὰ πῆ πῶς εἶσαι κουτός καὶ καλὰ νὰ σοῦ κάνουν. Ἐχει ἀποδειξὶ παραλαβῆς τοῦ τηλεγραφείου τοῦ Περαιῶ ; Ἄν ἔχῃς φύλα τὴν καλὰ, τότε θὰ σὲ πληρώσῃ ὁ κύριος ἐξυπνος διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου τῆς Πάτρας, γιὰ νὰ μάθῃ ἄλλη φορὰ πῶς ξεχνᾷ τὰ τηλεγραφήματα. Τοῦ διαόλου τοὺς μα-
σκαράδες μᾶς καθισαν στὸ σέβερκο σὰν κουνούπια, καὶ θέλουν νὰ μᾶς καταστήσουν ἀθλίους, ὅπως εἶναι ἀθλιοὶ κι' αὐτοί. Οὕτω.

Ἄπ' τὴν Ἄνδρο

Πές αὐτουνού τοῦ Ζήνωνα Δελαγραμμᾶτικα νὰ πάψῃ νὰ τυ-
πώνῃ ἀνοησίαις ἐναντίον μου στῆς ἐφημερίδες, καὶ νὰ μὴ μὲ
θαροῦν πῶς εἶμαι κἀνένα ζῶν, γιατί θέλω καὶ κἀνὼ τὸν κουτό
καθότις θὰ τὸν πιᾶσω κἀμμιά βραδυὰ σὲ κἀνένα παρέμερο μέ-
ρος καὶ θὰ τοῦ κἀνὼ τὰ μούτρα του σὰν τοῦ γουρουνιού, πού
νὰ τὰ συχαίνετε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Γ. Κατρης.

Σημ. Παληανθρ. Σὲ καυγάδες δὲν ἀνακατεύομαι, γιατί ἂν
κἀνένας ἀδικᾷ τὸν ἄλλο μὲ τὸν τύπο, ἄς γυρέψῃ καὶ κείνος
τὸ δίκαιό του μὲ τὸν τύπο καὶ τὸ ξύλο ἄς μένῃ κατὰ μέ-
ρος, γιατί ὅποιος φοβερίζει πῶς θὰ δεῖρᾷ τὸν ἄλλο, θὰ πῆ πῶς
δὲν ἔχει ἀδικο.

Δὲν ἀρνοῦμαι καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ σωστὸ τῆς ἀρχαίας
προροιμίας πού λέει :

Ὅτ' οὐ τύπτει λόγος, τύπτει ράβδος.

Ἦγουν σας, ὅποιον δὲν πιάνει ὁ λόγος πρέπει νὰ τὸν πιάνῃ
τινὰς μὲ τὸ ξύλο· ἀλλὰ δὲν εἶναι κι' αὐτὸ σωστὸ, γιατί νὰ
μιλᾷ ὁ ἕνας καὶ νὰ χτυπᾷ ὁ ἄλλος, αὐτὸ θαρρῶ πῶς εἶναι
μὴ κακῆ παρανόησι, πού καθόλου δὲν συμφέρει σὲ κείνον πού
τῆς τρώει.

Ἐγὼ

πῆγα στὸν Οἰκονόμο καὶ γύρεψα ἄδεια γιὰ γάμο τὴν περασ-
μένη Κυριακῆ, καὶ ὁ Οἰκονόμος μ' ἔστειλε στὸν παπᾶ τοῦ
ἁγίου Κωνσταντίνου νὰ μοῦ ὑπογράψῃ τὴν ἄδεια, καὶ ὁ ἄ-
χρειος παπᾶς μοῦ γύρεψε δύο δραχμαῖς, γιὰ νὰ μοῦ τὴν ὑπο-
γράψῃ καὶ τὴν ἔδωσα. Πές του τώρα, σὲ παρακαλῶ, τοῦ
Ἁγίου Μητροπολιτοῦ εἶναι δίκαια αὐτὰ τὰ πράγματα; Νὰ
ρωτήσῃς, παρακαλῶ καὶ τοὺς ἐπιτρόπους, ἂν αὐτὸς ὁ παπᾶς
(μὰ ποιὸς, δὲν μᾶς λές καὶ τὸ ὄνομά του;) εἶναι χριστιανὸς
ὀρθόδοξος ἢ διαμαρτυρούμενος, γιατί κἀνὲν τὸν σταυρὸ τοῦ
μὲ δύο δάχτυλα.

Ἐνας Πειραιώτης.

Σημ. Παληανθρ. Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τί εἶναι μ' ἕνα λόγο.
Οὔτε παπᾶς εἶναι, οὔτε διαμαρτυρούμενος, ἀλλὰ εἶναι σω-
στὸς τραγόπαπας καὶ νὰ τὸν χαί, νὰ τὸν χαί, τὸν χαίρεστε
ἅλοι οἱ Πειραιώταις. Δὲν ἔχει ἄλλο.

Καλησπέρα, κυρία — Μπᾶ, βρὲ γυναῖκα στὸ
μπᾶλ μασκὲ μωρῆ ἤρθες, μέσα στῆς παστρικάς
— Ἄμ' ἐσὺ τί γυρεύεις μέσα σ' αὐταῖς; Ὅ, τι
σὺ κ' ἐγὼ.

Ἐδῶ

εἶναι τὸ ἀστεῖο, πού δὲν εἶναι ἀστεῖο, νὰ ἦναι ἄρρωστος ἕνας
ἄνθρωπος καὶ σὺ νὰ θέλῃς νὰ τοῦ κἀνῃς χωρατᾶ. Ἐτσι καὶ
τὸν φουκαρᾶ Καντάρρα, δὲν φτάνει πού εἶναι ἄρρωστος καὶ
δὲν μπορεῖ νὰ κἀνῃ κἀνένα γάδαρο καθβάλα, καὶ ἔχασε καὶ
ἴλα τὰ σχέδιά του καὶ προτομομασίαις πού ἔκανε γιὰ νὰ σα-
τυρίσῃ ὅλους τοὺς σατυρικοὺς ἐφημεριδογράφους μόνον τὸν πῆρα
κ' ἐγὼ στὸ κορόιδο χτές.

Ἐννοια σου Καντάρρα, μὴ τὸ παίρνεις κατάκαρδα καὶ τοῦ
χρόνου πού θὰ μὲ βγάινετε βουλιαχτῆ θὰ γίνωμε μαζί μα-
σκαράδες στὸ γάδαρο ἀπάνω γιὰ κοροϊδεῖα ὅλων τῶν βου-
λιαχτιῶν πού εἶναι ἀναγνωρισμένοι μασκαράδες καὶ χειρότε-
ροι ἀπὸ μᾶς.

Μωρὲ πῶς φούσκωσε ἡ κοιλιά του μὲ τὰ 170
ἑκατομμύρια.

Ἄπ' τὴν Ἰῶρα

ἔχομε πολλὰ μανιφέστα γιὰ μεθύριση, εἶναι σκρανοστιανὰ
πράγματα, ἦγουν σας καθαρὰ καὶ ἔξαστρα. Αἶ, μωρὲ μάτια
μου καὶ ἂν γείνη κἀνένας καυγᾶς Ἰδραϊτικὸς τί γοδετο πού
θὰ κἀνωμε. Ἐγὼ ἀπὸ κείνη τὴν μέρα θὰ κρυφῶ στὸ ταβάνι.

Στὸ Σπῆτι

λέει, τοῦ Παπαδάκη, πού εἶναι στὴ Νεάπολι, ὑπάρχει, λέει,
κύριε διευθυντῆ τῆς ἀστρονομίας πολλὴ βροῖμα καὶ δυσωδία
καὶ τὰ ἀποδέλοιπα. Σὺ πού τόσο φροντίζεις γιὰ τὴν καθα-
ριότητος σὰν μαγκούνης, δὲν ρίχνῃς ἕνα βλέμμα ἐκεῖ νὰ δοῦμε
ἀλήθεια μᾶς λὲν ἢ ψέμματα, ὑπάρχει λέει ἄκομα καὶ ἕνα βα-
ρέλι πού ὑπάρχει ὅλος ὁ κοιλιακὸς τύφος μέσα, μὰ γιὰ πιά
δουλειὰ δὲν ξέρω. Τέλος πάντων κἀνε ἕνα κόπο ὡς ἐκεῖ, σή-
μερα ὅμως καὶ σύντομα πρὶν τὸ μάθουν καὶ τὰ καστρέψουν
ἴλα. Νὰ πάρῃ καὶ τὸ γράμμα πού σοῦ στέλνω.